

(המשך מעמוד 21)

ע"י הביולוגיה. הוא מבטא מסגרת אקולוגית המאופיינת במגבלות ספציפית של בעלי חיים, בכושר הסתגלותם לסביבה מסוימת ותנועתם. אין למושג זה, במובנו המדויק, מקום בדיון באדם ובחברה האנושית בימינו. נו. בניגוד לעולם החיות, מדגישה ומראה החברה האנושית יכולת ההתעלות מעל ל-"סביבה הטבעית", ולהתקיים גם בסביבות ה"לא טבעיות" של תרבות מודרנית.

את "הסביבה הטבעית", כמטבע לשוני של שפת ימינו (עליה לא הייתי ממליץ בדיון שיטתי בנושאים רצוניים) יש להגדיר על-ידי התפקידים המרכזיים של האדם בחברה ובמסגרותיה האירגוניות. לפיכך תאופיין "הסביבה הטבעית" של האדם המודרני ב"עיקר בתחומים של עבודה, חיי אישות, חיי חברה ומקום מגורים. בהתאם לתפקידי דים אלה, תכלולנה מסגרותיה האירגוניות: מקום עבודה, משפחה גרעינית (אשה וילד דים לגבי גבר בגר) מקומות מיפגש חברתיים ומקום דיוור.

אם אכן נכונות העובדות שנמסרו לי, לפיהן מר אסמר הוא עיתונאי ומשורר, כי הוא רחוק, כי רוב ידידיו מתגוררים מחוץ ללוד, וכי המגורים בלוד הוכתבו לו —

הרי שהגדרת העיר לוד כ"סביבתו הטבעית" אין בה משום.

בטיעון על "סביבה טבעית" במימך ה"נדון, השתרבב בצורה מורה גם טיעון לגבי נוחיות הפיקוח המשטרתי, היות וה"איש מוכר" בלוד. הגדרת "סביבה טבעית" בתור סביבה שבה מתאפשר בקלות פיקוח משטרתי על האזרחים, מעלה תדמית מורה לגבי "טבעיות" הסביבה — תדמית אשר לא תתקבל על דעת הציבור ומוסדותיו. כאשר הוגשה חתת דעתו המיקצועית של הסוציולוג בפני בית-המשפט, השבוע, ביקש כבוד השופט אלפרד ויתקון מהמשיבים ל"דעת, מדוע זכך השתמשו בביטוי צורם כזה. נציג המושל הצבאי נסוג, טען שכתנתו לא הובנה — ושהתכתן רק לומר כי בלוד יהיה למשטרה קל יותר להשגיח על אסמר. אלא שגם את זה הוא כבר אמר פעם, וגם בפעם הקודמת זה נשמע די עגום.

פשעים

הפשע המושלם

השעה היתה תשע וחמישים בבוקר, כאשר

תשובת המושל הצבאי לבקשת הבג"ץ.

מרותק אניאסמר כמו חיות?

מכונית הדואר, שנסעה במהירות כבבש שינן בית-ההבראה תל-ארוה למושב מעוז ציון, עצרה בחריקת-בלמים צורמת. הסיבה: מכונית פונטיאק חנתה לרוחב הכביש. מכונית הדואר עוד לא עצרה לגמרי, כאשר מהמכונית האמריקאית זינקו שלושה גברים חבושי כובעי גרב על ראשם ופניו הם, בידיהם תת-מיקלעים עוזי. לא לזוז, לא לדבר, הורה אחד מהם בשקט מאיים על הנהג, מרדכי בראלי, ועל ארמן ממן, פקיד הדואר. הם פרקו את שני עובדי ה"דואר מנישקם, פתחו את הקופה, שילשלו לכיסם את מסתחות מכונית בנק הדואר, ונעלמו ע" 13,128 ל"י בזמן ר-1,377 ל"י בכיסים. כל העסק לא ארך חמש דקות.

קצהו של חוט. פושעי ישראל אינם נחשבים לבעלי מיקצוע מעולים במיוחד, אולם הכל יחסי כנראה בחיים. נוכח יערי לותם של חוקרי המשטרה, הצליחו שלושת השודדים לבצע את חלומם של דורות של פושעים — הפשע המושלם. חצי שנה לאחר שהשוד אירע, עדיין מסתובבים כיום השודדים חופשיים.

לרצ, נדמה היה שנתגלה קצהו של חוט. לאחר השוד, התקשרה למשטרת ירושלים צעירה בשם יהודית לוינון (35) סיפרה ל"חוקרים, כי לאחר ששמעה אודות השוד בדדיו, נזכרה כי באותו בוקר ראתה מכר גית לבנה עוצרת לא רחוק ממנה. מתוכה קפצו במהירות שלושה צעירים, נכנסו ל"מכונית אחרת, צהובה שחנתה בסמוך. ה"עניין עורר חשד בליבה של הצעירה, והיא רשמה לעצמה את מספרה של המכונית ה"לבנה.

חתיכה אלמונית. החוקרים איתרו את בעליה של המכונית הלבנה מספר 511-215: היה זה ישעיהו קילוי (24) מ"רח" עין-יעקב 21 בתל-אביב, מסגר במקצור. עו. היה זה ארבעה ימים לאחר השוד.

סיפר קילוי לשוטרים: "ביום השוד ב"י ליתי בירושלים עם בחורה שפגשתי באותו יום, בשם שרה. את שם משפחתה וכתוב"תה אינני יודע.

כשחזרתי לתל-אביב, ביציאה מירושלים, עצרו אותי ארבעה בחורים ביקשו ממני לעשות להם טובה, להקפיץ אותם למושב לא רחוק משם, שאת שמו אני לא זוכר, אבל זה היה בכיוון תל-אביב. הסכמתי.

כשהגענו לאן שהם ביקשו, הבחנתי ש"במקום חונה מכונית אמריקאית גדולה. הם אמרו לי תודה ועניו המסכתי בדרכי. אחרי הקסל, עצר אותי שוטר תנועה וביקש רשיונות. הוא מצא שאין לי משולש אוהרה, ונתן לי דו"ח."

כאן שלף קילוי את הדו"ח מכיסו — ואת האליבי שלו: "כאשר התבצע השוד, הייתי אני לוי הקסטל, בדרך תל-אביב" הסביר.

למרות זאת, בעיקר, בעקבות עדותו של השוטר שכתב את הדו"ח — עדות בה טען השוטר כי טעה בשעה שכתב בדו"ח, ומ"שום-כך לא היה האליבי של קילוי אליבי — התליטה המשטרה להעמיד את קילוי ל"משפט.

אז בכל זאת! הוא הואשם בכך ש"הסיע את השודדים למקום השוד, ובכך איפשר את בצוע השוד. ללא שותן כלי חקירתו של סניגורו, עורך-הדין אליהו קידר, התגלו סתירות בעדויותיהם של השוטר ש"רשם את הדו"ח, ושל עדת-הראייה הוודית לוינון. סתירות אלו הניעו את השופטים לפסק באשמתו של קילוי, לזכותו בדיון. מה שמשאיר את השאלה פתוחה: איפה בכל זאת השודדים?

עסקים

החותמות

הזרנוגיות

הצלתם של שמי אתר ופרנקו עזרא, צמד הסוכנים הנמצים של החברה המרכזית לשינוק, באותו יום רביעי בשבוע ש"עבר, היתה יוצאת מגדר הרגיל. השניים העוסקים במכירת מכשירי טלחיויה ותק"ל לטים ללימוד אנגלית מטעם החברה הגיל, הגיעו למושב זרנוגה, ליד רחובות. הגיל, שיחה עם מנהל בית-הספר המקומי, פנו לבתי התושבים.

לאחר יום עבודה מאומן, הצליחו השניים להחתים יותר מ-60 מתושבי המקום על שטרות — בסך כולל של 30 אלף ל"י. הרוח של שני הסוכנים: 2000 ל"י.

כיצד הצליחו השניים בצורה כה מפתיעה? מה גרם לכך שהורי מושב זרנוגה יתעניינו במחלקה העברית של הטלחיויה — ה"ה"א

המצרים נלחמים בעיראקים - בטלוויזיה הישראלית

גלוריה תהגר

אמון לשידורי החדשות בערבית, מאמינים כי הכל שקר, וכי את האמת יכולים הם לראות רק במבט לחדשות בערבית. דוגמה: צופים הבים ההלוננו לאחרונה על כי לא ראו בתוכנית הערבית עדיין אף סרט על נושא כה בוער כמו הפנתרים השחורים. בתשובה, טוען בראל כי סקר אחרון גילה ש-76 אחוז מהצופים הנרבים חווים במהדורת החדשות שלו. כל החטיסה ב"מחלקת, טוען הוא. נגרמת רק על-ידי עובדי לשעבר, למ"ד, ועמיחו, מנהל מחלקת התוכניות ב"ערבית (המקביל ל"מחלקת החדשות) סלים פאל.

יהונתן

מיר דרוויש

כתב ועורך ב"כיר במחלקת החדשות בערבית. יחזקאל

ערבי מצרי. הוא סתם ערבי. אך לרוע מזלו, התייצב במלחמת היהודים לצד ה"עיראקים, התוצאה, מלחמה יו עם המצרים. לאחרונה הניש סמיר שתי תלונות: אחת לאגודת העיתונאים, שנייה למנהל הטלחיויה. התלונה לאגודת העיתונאים דנה ביחסו של בראל אליו. סמיר, תושב בקה-אל-גרבייה, עבד שלוש שנים בלשחיויה בתל-אביב, כאשר אילץ אותו בראל לעבור ל"ירושלים — מרחק שלוש וחצי שעות נסיעה מכפרו. למרות המלצת יעדי-העובדים, סירב בראל להעניק לסמיר את הווכיות המגיעות לעובד שהועבר ממקום מגוריו. לפני כהודשים דנה ועדת-המיכרוים ב"בקשתו של סמיר להעניק לו דרגת כתב" עורך בכיר. בישיבת ההעדה, התנגד ב"אל להעניק לסמיר את הדרגה. הסיבה: כיום גותו של נאצר, הבחין בראל שסמיר הודעו עד עימקי נישמתו מכך. ועדת-המיכרוים הודעוה טחות מהודע" זעותו של סמיר, העניקה לו את ההעלאה בדרגה למרות המלצת השלילית של בראל.

זה היו אחרות מהזרמות המרת-קוח, שהעסיקו לאחרונה את זמנם ר"מיצום של עובדי הטלחיויה. אולם נראה שאפילו בשביל המוסד האומלל הזה, היה זה הפעם קצת יותר מדי. אירעו שתי ה"פתחיות. אחת: בראל גילה לחבריו שהוא חושב ברצינות לעזוב את הטלחיויה. שנייה: מנכ"ל הטלחיויה הורה לפתוח בחקירה על המתרחש במחלקה הערבית. בין עובדי הטלחיויה נשמעו שתי תגרי בות שונות על כך: חלק אמורים שלפחות אחת משתי התפתחיות אלה היא לברכה. חלק אחר טוען, ששתיהן לברכה.

שמחה מבולגנת. מלחמת היהודים שם מתנהלות ללא סדר, כשכולם מנסים לטרוף את כולם. במחלקה הערבית, לעומת זאת — יש סדר, מוגדרים הצבאות הלוחמים היטב: זוהי מלחמה בין העיראקים למצרים. כרע, מנציח המצרים. על המצרים נימנים מנהל מחלקת החדשות בערבית, יוסף בראל, וסגנו, ויקטור נח"מיאס. על העיראקים: בעלה של גלוריה, אדי סופר. כתב-עורך בכיר יעקב למדן. התיכונן סלים פתאל.

חד החללים במלחמה, מלבד אדי וגלוריה: עזרא יחזקאל, שלקח לאחרונה יום חופש מעבודתו, נסע לחיפה ב"מסגרת היפושיו אחרי עבודה אחרת. עזרא טוען בגלוי כי הוא מרגיש עצמו מקופח עקב יחסו של הבוס שלו, בראל. מאחר שלפטר מקבלי משכורות המטלחיויה אי אפשר, נקט בראל בצעד האפשרי הר"חיד: המשך תקופה ארוכה לא שיבץ את עזרא בכל תפקיד, במשך חודש ימים, הע"ביר לשידור חי רק שתי ידיעות שה"ביא הכתב. חלל אחר: יעקב למדן, שעזב את ע"בודתו במחלקת החדשות של בראל. עבר מרצונו למחל"קת התיכונן של פתאל. לדברי למדן, הביאוהו סיכסוכים עם בראל להתמ"טטות עצבים והוא נאלץ לבקש את ה"העברה כדי לשמור על בריאותו ועל שלמות עצבו המרוטים. הסיבה לסיכסוך בין למדן לבוס שלו היא קלאסית לנועשה בין כותלי הטלחיויה, ולמלחמה המוכרת המתנהלת שם. לדברי בראל, השמיץ אותו למדן בפני הנהלת הטלחיויה כאילו הוא, בראל, ניסה לעזור מרד עובדים נגד ההנהלה. לדברי מתנגדיו של בראל, ניסה בראל באמת לעזור מרד כזה, נסוג בו לאחר שהעניין לא התקדם — והפך לשונאו הגדול של למדן, לאחר שזה הציג מיסמך בפני ההנהלה, המוכיח כי אכן ניסה בראל לעזור מרד כזה. מאן, יורד בראל, לדברי גירסה זו, לחיו של למדן.

למדן

זיה זה רק מוויק צליין, שלא רק סיכסוכים אישיים הורסים את הטלחיויה. לעיתים, מתייחסים העובדים גם לעבודתם. בסיכסוך בין למדן לבוס שלו, למשל, קיים גם גורם אובייקטיבי: לדעתו של למדן, בראל כמנהל המחלקה, נכשל ב"תפקידו: ערביי ישראל אינם מתייחסים ב"ה"א

שבע, התקרמה הטלוויזיה הישראלית צעד גדול קדימה: הכוכבת הפופולארית ביותר שלה, גלוריה ריה סטיוארט, הגיעה עם בעלה, אדי סופר, להחלטה שנשבו להם — והם רוצים להגר לארצות-הברית. השניים הגיעו למסקנה ש"אין להם עתיד בארץ במיקצועם, בטלוויזיה. הקט"ש ששבר את גב הגמל היתה הכתבה בהבולט הזה, אשר בה פורסמו פרטי היחס האומלל לכוכבת מצד האחראים עליה. התגובה על הכתבה היתה מיידית: יוסף בראל, מנהל מחלקת החדשות בערבית, ש"הוא הבוס של גלוריה ואדי, הדיח את אדי מתוכניתו ורקו, אותה הפיק אדי מאז נובמבר אשתקד. אדי הועבר למהדורת החדשות. התירוף הירשמי: ההגת רוטציה.

אם נגמר החשבון עם אדי סופר, הוא נשלח לעזה עם צחת צלמים, כדי לכסות את משפטם של רוצחי ילדי אריו. למרות העניין הרב שהיה בכתבה זו גם לצופים בעברית, לא זכו אלה לראותה. הסיבה השערורייתית: ויקטור נחמיאס, סגנו של בראל, היה מוכן למסור את ה"כתבה לעורך היום של מבט, יעקב אחי מאיר — כתנאי אחד: שאדי סופר לא יקבל אשראי עבודה, ושמו לא יוזכר בה. אחי-מאיר סירב לבקשה הפנטסטית — והכתבה נשלחה לארכיון, מבלי שהצופים בעברית זכו לראותה. לדברי בראל, הוא לא היה כלל אותו יום בירושלים, ולא הוא זה שנתן לסגנו את ההוראה. לדברי נחמיאס, המודה כי עשה זאת ב"יוזמתו שלו, היתה סיבה לכך — חששו שהוא עובר על האתקה המיקצועית, בהע"בירו חומר למחלקה המלחקה. גניח.

ובדנה של הכוכבת היהודית של המחלקה הערבית של הטלחיויה הוא אמנם הכישלון הבולט ביותר של הטלחיויה, לאחרונה — אבל

בפירוש לא היחיד. כתוצאה מההתר"חשויות מאחורי ה"לקעי, תאבד הטלחיויה הישראלית הר"בה יותר.

התרחשויות מרת"קוח אלה עומדות, אם להשתמש בנ"ס"ח מהמתמטי, בה"ס"ח הפוך להתרחשויות על המסך: ככל ש"רמת-הבידור על ה"מסך הולכת ויורדת — אם ייתכן דבר כזה — רמת-הבידור מ"אחוריו הולכת וגדלה. במחלקה העברית של הטלחיויה — ה"ה"א

דרוויש